

ми да дойде! (при мене)

Хунчан - Матката госпожа е в гня и
скръб (много наскърбена), не всичко се от-
кри. Тя непрестанно плаче от оня ми,
когато старата госпожа ѝ заповяда
да се готви за заминаване... Боя се, че
сърцето на старата госпожа ще се разкъ-
са на милотки парченца от гня и жестокост, ко-
гато види дъщеря си... Бедната цркви
поща на чуждените и пошени, че
здраво я държи... ах, пощата изхвърк-
на!... Пощата, когато вече беше в клет-
ка!...

Бедната Цуи - Не се отмивай да ме
трогнеш (милостивни) - само ще ме раз-
сърдиш повече! Върви!

/Хунчан измиза!

Варушено! Побързах да напиша аз тук
на моя пленник Хсен Хен.
На сред от ми ни срещне моя.
Измисля ми работа да ми
тикрид?